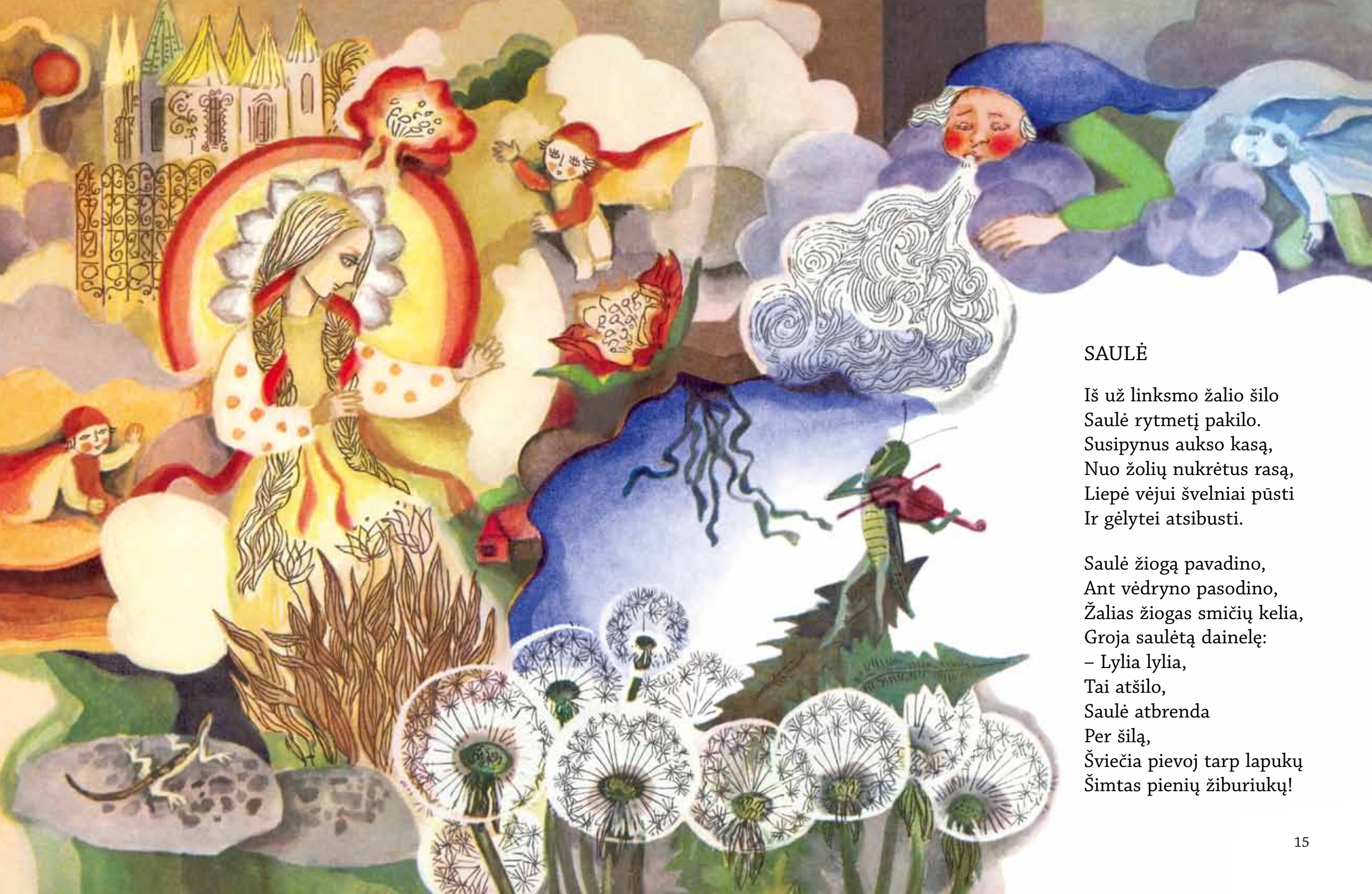

RAMUTĖ SKUČAITĖ
ŽVANGUČIAI

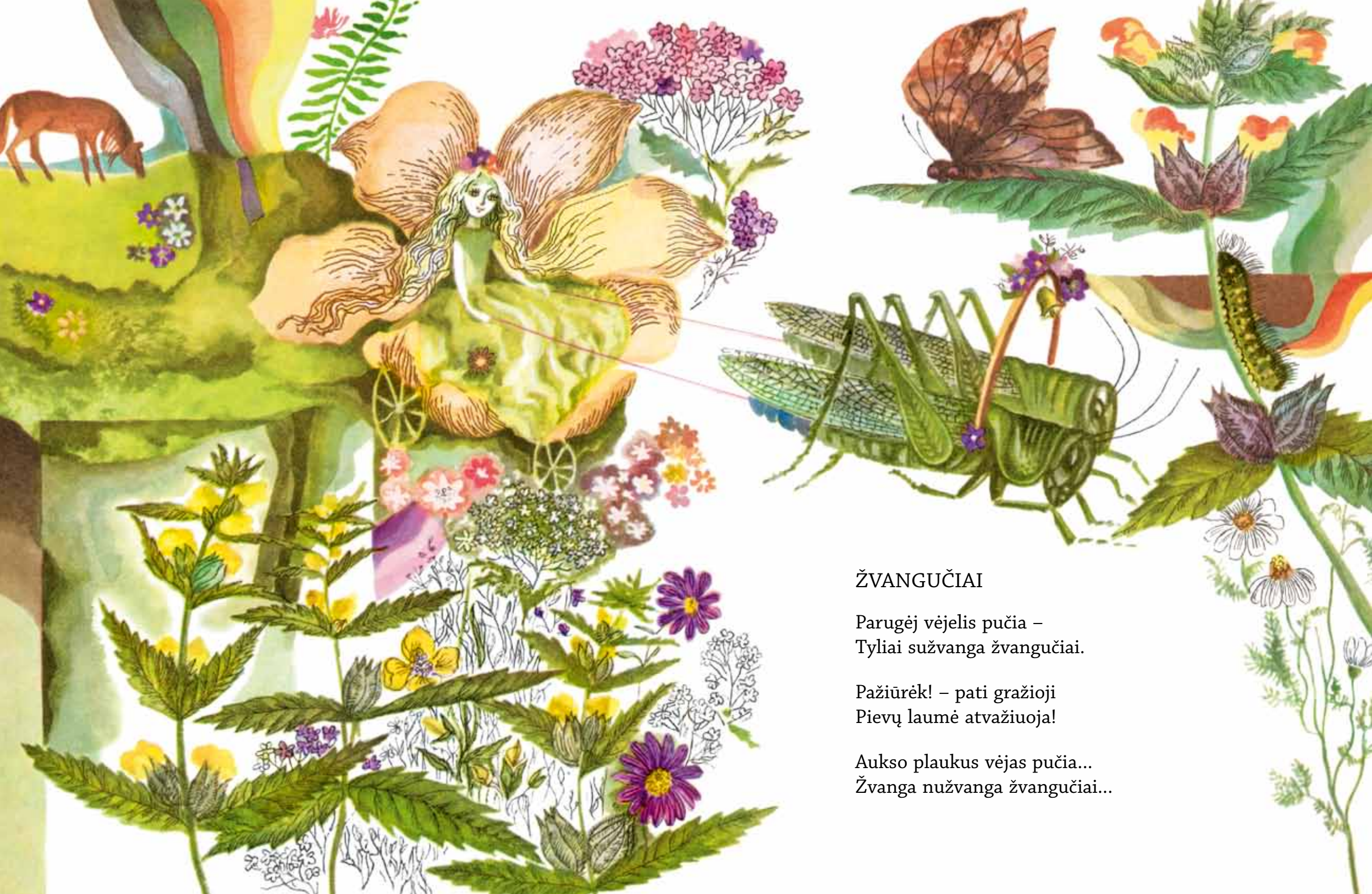

SAULĖ

Iš už linksmo žalio šilo
Saulė rytmetį pakilo.
Susipynus aukso kasą,
Nuo žolių nukrėtus rasą,
Liepė vėjui švelniai pūsti
Ir gėlytei atsibusti.

Saulė žiogą pavadino,
Ant vėdryno pasodino,
Žalias žiogas smičių kelia,
Groja saulėtą dainelę:
– Lylia lylia,
Tai atšilo,
Saulė atbrenda
Per šilą,
Šviečia pievoj tarp lapukų
Šimtas pienių žiburiukų!

ŽVANGUČIAI

Parugėj vėjelis pučia –
Tyliai sužvanga žvangučiai.

Pažiūrėk! – pati gražioji
Pievų laumė atvažiuoja!

Aukso plaukus vėjas pučia...
Žvanga nužvanga žvangučiai...

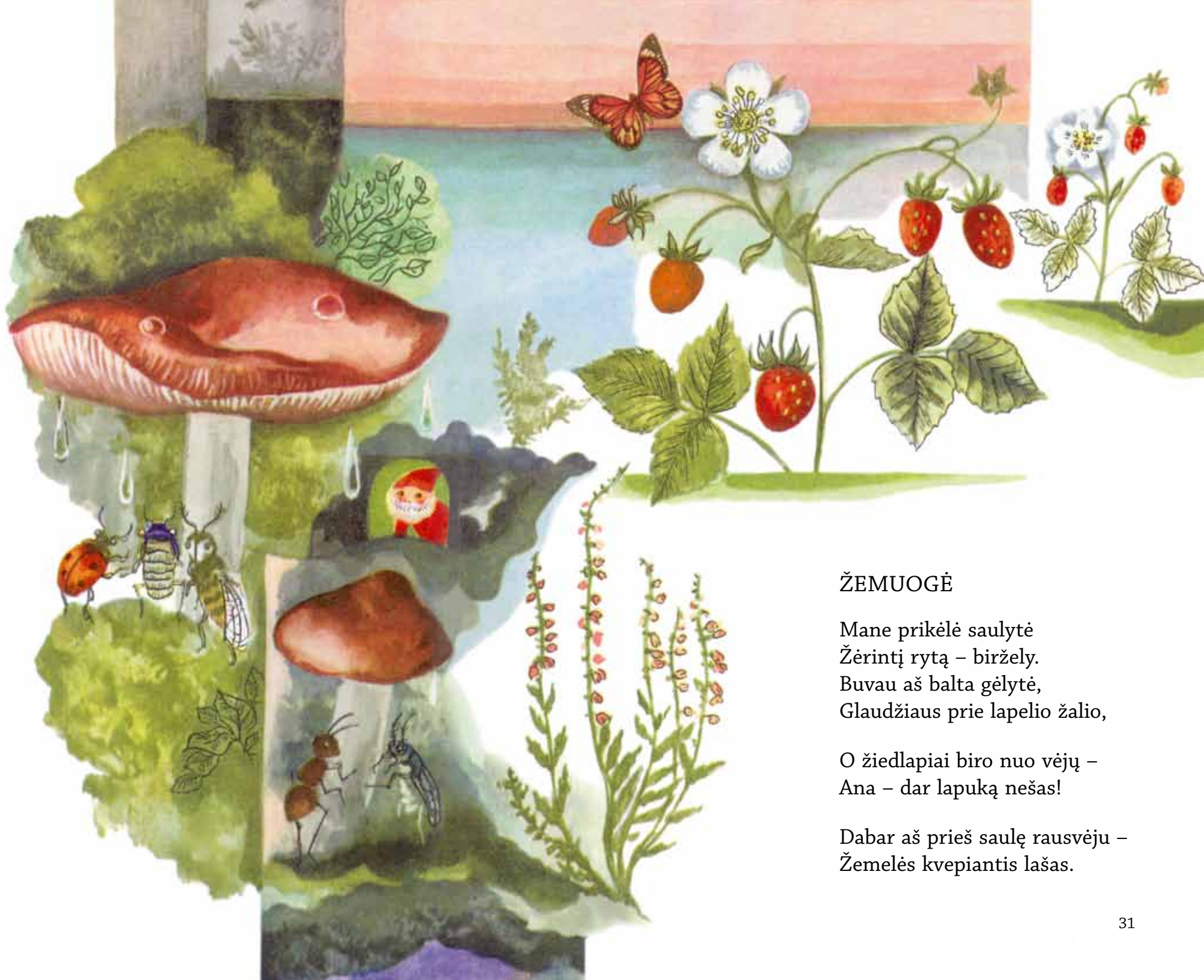
ŪMĖDĖ

Kapsi lietutis.
Gūžias bitelė...
Kur boružėlei dėtis?..

Oi, tai stebuklas! –
Miško aikštelėj
Dygsta raudonas skėtis!

– Laukiu svetelių! –
Šaukia skėtukas. –
Bėkit, nes gausit slogą!

Bitės, boružės,
Jonvabaliukai,
Prašom po mano stogų!

ŽEMUOGĖ

Mane prikėlė saulytė
Žėrintį rytą – biržely.
Buvau aš balta gėlytė,
Glaudžiaus prie lapelio žalio,

O žiedlapiai biro nuo vėjų –
Ana – dar lapuką nešas!

Dabar aš prieš saulę rausvėju –
Žemelės kvepiantis lašas.

VASARA IR RUDUO

Švilpauja miške birželis –
Miškas žalias žalias žalias!
Miškas kvepiantis, gėlėtas,
Saulė ir juoku užlietas!
Kad kvatoja spinduliukai,
Vabalai, ežiai, kiškiukai, –
Juokias nuo birželio saulės
Visas vasaros pasaulis!
Mažas margas vabaliukas
Ant vienos kojytės sukas...

Net ausytė kiškiui linksta –
Oi,
Kaip linksma!

O dabar – rudo atėjo:
Medžiai šiaušiasi nuo vėjo,
Ir ežiukai patyliukais
Klojas lapų pataliukais.
Vėjas gelsvą lapą suka,
Lietūs rudenio atūžia...
Po egle – ir vabaliukai,
Ir kiškiukai susigūžę...
Pilko ūžesio klausyti
Kiškis iškiša ausytę
Ir, išgirdęs gaudžiant liūtį,
Oi,
Kaip liūdi...

